

ЛИСИЧИ ХИТРИНИ

Превод от руски: Дона Минчева, 1981

chitanka.info

Веднъж лисицата минавала през един харман. Гледа — на земята се търкалят неприбрани житни класове. „Тези класове могат да ми принесат полза“ — помислила си лисицата, клекнала и почнала да събира класовете. Вързала тя цял сноп, нарамила го и тръгнала.

Нощта я застигнала на път. Приближила се лисицата до една къща и извикала:

— Ще ме пуснете ли да пренощувам?

— Ще те пуснем — отговорили ѝ хората. Дала им лисицата своя сноп и казала:

— Сложете го в курника!

Взели хората снопа на лисицата и го занесли в курника, но го сложили така, че кокошките да не могат да го кълват. В полунощ, когато всички спели, лисицата станала, влязла в курника, развързала снопа и пръснала класовете му до най-едрия червен петел. На сутринта лисицата станала и си поискала снопа. Влязъл стопанинът в курника и изнесъл на лисицата празните класове.

— Само тези класове си имах, а вашият петел е изкълвал всичкото зърно! — заплакала лисицата.

Стопанинът я попитал:

— Какво да правим сега. Лисо, как да те утешим?

— Или ми върнете житото, или ми дайте петела!

Нямало какво да прави стопанинът, дал ѝ петела. Взела го лисицата и продължила пътя си.

Вървяла, що вървяла, отново я застигнала нощта из пътя. Пренощувала у един овчар. Вързала тя петела в кошарата и казала:

— Гледайте само да не пострада моят петел, че за него овца ще взема!

— Добре — отвърнали ѝ хората.

В полунощ лисицата станала, взела си петела и го набучила на рогата на най-тлъстата овца.

На сутринта тя си го поискала.

— Тръгвам си — казала тя.

Влезли стопаните в кошарата, гледат — петелът на лисицата набучен върху рогата на овцата.

— Само този петел си имах! Той всяка нощ ме будеше, а сега осиротях без него! — заплакала лисицата.

Дали ѝ овцата и я изпратили. Зарадвала се лисицата, върви и си пее:

— С жито си купих петел, с петел — овца!

Нощта пак застигнала лисицата на път. Пренощувала тя у един селянин. Дала му овцата си да я пази и му поръчала:

— Гледайте воловете ви да не изтърбушат моята овца, защото ще взема тоя вол, който я засегне.

Взели хората овцата и я вързали по-далеч от воловете. През нощта лисицата станала, промъкнала се в обора, взела овцата и я набучила на рогата на най-угоения вол. На сутринта накарала стопанина да ѝ даде този вол и го подкарала пред себе си. Тичала лисицата по пътя и се радвала. Пак я застигнала нощта, но никой вече не искал да я пусне да пренощува в двора си. Отишла лисицата при една вдовица и почнала да я моли:

— Вол имам, страхувам се през нощта да не го грабне вълк. Нека само него да вържа в обора, а аз мога и пред вратата да пренощувам, хем ще го пазя.

През нощта лисицата станала, взела нож и заклала вола, а ножа скрила в джоба на най-малката дъщеря на вдовицата. На сутринта лисицата поискала своя вол:

— Трябва да си вървя вече!

Влезли в обора и що да видят — волът заклан. Изплашила се вдовицата. Заплакала лисицата и казала:

— Който е заклал моя вол, него ще взема.

Дъщерите на вдовицата почнали да се оправдават:

— Не сме докосвали вола!

— У която се намери окървавен нож, тя го е заклала — рекла лисицата.

Претърсили ги и намерили ножа у най-малката сестра. Взела я лисицата със себе си. Сложила я в един мях, метнала меха на гърба си, върви и пее:

*С жито си купих петел,
с петела — овца,
с овцата вол си намерих,
красавица с вола спечелих.*

Вървяла, вървяла лисицата и по едно време гледа — в полето
орат хора. Те извикали на лисицата:

— Почини си, Лисо, хапни с нас!

Седнала да си почине лисицата. Орачите ѝ дали едно сито и ѝ
казали:

— Ние ще приготвим яденето, а ти иди да донесеш вода!

Отишла лисицата, почнала да налива вода в ситото — но можеш
ли да задържиш вода в сито?

Докато тя се бавила със ситото, хората отворили меха,
освободили девойката, а на мястото ѝ сложили едно голямо куче. Дали
на кучето хляб, за да не лае, завързали меха и го сложили на мястото
му. Върнала се лисицата и казала:

— Искам да си вървя, дайте ми меха.

Дали ѝ меха и я изпроводили.

Изяло кучето хляба и почнало да драще сухата кожа на меха.
Лисицата казала:

— Какво искаш, девойко, какво те тревожи? Ако си жадна — ще
ти дам да пиеш, ако си гладна — ще те нахраня, ако искаш нещо друго
— свърши го там в меха.

Нищо не чувала „девойката“, а продължавала да драще и да
пъшка. Домъкнала как да е лисицата меха до дупката си. Влязла вътре
и взела да го развързва. Изскочило кучето от меха, нахвърлило се
върху лисицата, смъкнало ѝ кожата и я разкъсало на парчета.

*Мор там,
пир тук,
плевата там,
житото тук!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.